

LIETUVOS RESPUBLIKOS
GYNIBOS IR SAUGUMO PRAMONĖS
ĮSTATYMAS

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo tikslas ir paskirtis

1. Šio įstatymo tikslas – skatinti inovacijas ir investicijas į gynybos ir saugumo pramonę, didinti gynybos ir saugumo pramonės konkurencingumą, sudaryti palankias krašto apsaugos sistemos ir viešąjį saugumą užtikrinančių institucijų aprūpinimo strateginėmis prekėmis ar gynybos ir viešojo saugumo užtikrinimo reikmėms skirtais produktais sąlygas, taip pat skatinti lietuviškos kilmės strateginių prekių ar gynybos ir viešojo saugumo užtikrinimo reikmėms skirtų produktų eksportą, glaudų viešojo sektoriaus, mokslo įstaigų ir verslo bendradarbiavimą gynybos ir saugumo pramonės srityje, siekiant užtikrinti nacionalinio saugumo interesus.

2. Šio įstatymo paskirtis – nustatyti gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančių, dalyvaujančių formuojant ir ją įgyvendinančių institucijų ir įstaigų funkcijas, jų teises ir pareigas, įtvirtinti pramoninį bendradarbiavimą gynybos ir saugumo pramonės srityje, nustatyti papildomas gynybos ir saugumo pramonės technologijų vystymo ir inovacinės veiklos finansavimo ir skatinimo priemones.

2 straipsnis. Įstatymo sąvokos

1. **Gynybos ir saugumo pramonė** – Lietuvos Respublikoje veikiančių fizinių asmenų ir juridinių asmenų ar jų padalinių ekonominė veikla, kuri apima strateginių prekių, taip pat kitų gynybos ir (ar) viešojo saugumo užtikrinimo reikmėms skirtų produktų mokslinius tyrimus ir eksperimentinę plėtrą, šių prekių ir (ar) produktų gamybą ir jų techninės priežiūros, remonto, modernizavimo paslaugų teikimą.

2. **Pramoninis bendradarbiavimas** – visuma Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerijos ar jos įgaliotos institucijos, Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos ar jos įgaliotos institucijos ir karinės įrangos tiekėjo sutartimi nustatomų bendradarbiavimo priemonių, kuriomis įgyvendinami karinės įrangos tiekėjo įsipareigojimai dėl ginkluotės, karinės technikos ir kitos įrangos bei technologijų, svarbių prioritetiniams Lietuvos kariuomenės pajėgumams, vystymo, pasitelkiant Lietuvos Respublikoje veikiančius fizinius asmenis ir (ar) juridinius asmenis ar jų padalinius.

3. Šiame įstatyme vartojama sąvoka „perkančioji organizacija“ suprantama taip, kaip apibrėžiama Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų, atliekamų gynybos ir saugumo srityje, įstatyme.

4. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatyme, Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme, Lietuvos Respublikos nacionalinės plėtros įstaigos įstatyme, Lietuvos Respublikos strateginių prekių kontrolės įstatyme, Lietuvos Respublikos technologijų ir inovacijų įstatyme ir Lietuvos Respublikos investicijų įstatyme.

3 straipsnis. Mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros, susijusios su ginklų, ginklų priedėlių ir šaudmenų, jų dalių kūrimu, reikalavimai

Asmenys, užsiimantys mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikla, susijusia su ginklų, ginklų priedėlių ir šaudmenų, jų dalių kūrimu, apimančiu ginklų, ginklų priedėlių ir šaudmenų, jų dalių projektavimą, aprašymų, techninių specifikacijų, brėžinių rengimą, vienetinių gabaritinių maketų, kuriuose nėra panaudota tikrų ginklų, ginklų priedėlių, šaudmenų dalių, gamybą, privalo

užtikrinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytus kuriamų ginklų, ginklų priedėlių ir šaudmenų, jų dalių apskaitos, apsaugos ir kontrolės reikalavimus.

II SKYRIUS

GYNYBOS IR SAUGUMO PRAMONĖS POLITIKOS FORMAVIMAS IR ĮGYVENDINIMAS

4 straipsnis. Gynybos ir saugumo pramonės politikos formavimas ir įgyvendinimas

1. Gynybos ir saugumo pramonės politika formuojama, atsižvelgiant į Nacionalinio saugumo strategijoje nustatytus ilgojo laikotarpio nacionalinio saugumo politikos prioritetus ir uždavinius, Nacionaliniame pažangos plane nustatytus strateginius tikslus ir uždavinius bei Krašto apsaugos sistemos stiprinimo ir plėtros programoje numatytus uždavinių įgyvendinimo prioritetus ir kryptis.

2. Už gynybos ir saugumo pramonės politikos formavimą, jos įgyvendinimą, organizavimą ir koordinavimą yra atsakingos Krašto apsaugos ministerija ir Ekonomikos ir inovacijų ministerija. Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, krašto apsaugos sistemos gynybai reikalingos ginkluotės ir kitų prekių, paslaugų ir darbų įsigijimo ir valdymo institucija dalyvauja formuojant gynybos ir saugumo pramonės politiką pagal šiame įstatyme ir kituose įstatymuose bei teisės aktuose nustatytą su karine įranga (įskaitant jai priskirtinus ginklus, ginklų priedėlius ir šaudmenis, jų dalis) ar dvejopo naudojimo prekėmis (toliau – pramonės produktai) susijusios veiklos kontrolės kompetenciją.

3. Gynybos ir saugumo pramonės politiką pagal kompetenciją įgyvendina valstybės technologijų ir inovacijų politiką įgyvendinanti institucija, krašto apsaugos ministro įgaliotos institucijos, Nacionalinė plėtros įstaiga.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos institucijos sprendimus, susijusius su ginkluotės, karinės technikos ir kitos įrangos bei technologijų, nurodytų Vyriausybės patvirtintame ginkluotės, karinės technikos ir kitos įrangos bei technologijų, svarbių prioritetiniams Lietuvos kariuomenės pajėgumams vystyti, sąraše (toliau – Sąrašas), vystymu, priima suderinusios su Krašto apsaugos ministerija. Sąrašas tvirtinamas atsižvelgiant į krašto apsaugos sistemos plėtros uždavinius, numatytus Krašto apsaugos sistemos stiprinimo ir plėtros programoje.

5 straipsnis. Gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančių ir dalyvaujančių formuojant institucijų kompetencija

1. Krašto apsaugos ministerija, be šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje numatyto gynybos ir saugumo pramonės politikos formavimo, taip pat:

1) rengia ir teikia Vyriausybei tvirtinti Sąrašą;

2) dalyvauja formuojant karinei įrangai priskirtinų ginklų, ginklų priedėlių ir šaudmenų, jų dalių licencijavimo ir kontrolės srities politiką, teikia siūlymus ir ekspertinę nuomonę dėl karinei įrangai priskirtinų ginklų, ginklų priedėlių ir šaudmenų, jų dalių licencijavimo ir kontrolės.

2. Krašto apsaugos sistemos gynybai reikalingos ginkluotės ir kitų prekių, paslaugų ir darbų įsigijimo ir valdymo institucija, dalyvaudama formuojant gynybos ir saugumo pramonės politiką:

1) identifikuoja ginkluotę, karinę techniką ir kitą įrangą bei technologijas, svarbias prioritetiniams Lietuvos kariuomenės pajėgumams vystyti;

2) rengia priemones, skatinančias mokslinius tyrimus, eksperimentinę plėtrą ir inovacinę veiklą gynybos ir saugumo srityje, koordinuoja jų įgyvendinimą;

3) rengia priemones, skatinančias gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiančių subjektų dalyvavimą tarptautiniuose renginiuose, koordinuoja jų įgyvendinimą;

4) siūlo priemones, skirtas krašto apsaugos sistemos institucijoms, kurios yra perkančiosios organizacijos, skatinti atlikti ikiprekybinius pirkimus ir inovatyvius viešuosius pirkimus gynybos ir saugumo srityje;

5) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

3. Ekonomikos ir inovacijų ministerija:

1) formuoja dvejopo naudojimo prekių eksporto, siuntimo (persiuntimo) Europos Sąjungoje, tranzito, tarpininkavimo paslaugų, techninės pagalbos licencijavimo ir kontrolės srities politiką, taip pat karinės įrangos eksporto, importo, tranzito, siuntimo Europos Sąjungoje, įvežimo, tarpininkavimo paslaugų licencijavimo ir kontrolės srities politiką;

2) rengia priemones, skatinančias gynybos ir saugumo pramonės plėtrą, koordinuoja jų įgyvendinimą;

3) rengia priemones, skatinančias mokslinius tyrimus, eksperimentinę plėtrą ir inovacinę veiklą gynybos ir saugumo srityje, koordinuoja jų įgyvendinimą;

4) rengia priemones, skatinančias pramonės produktų eksportą ir tiesioginių užsienio investicijų pritraukimą, koordinuoja jų įgyvendinimą;

5) koordinuoja gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiančių subjektų dalyvavimą tarptautiniuose renginiuose, parodose, projektuose;

6) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

4. Vidaus reikalų ministerija:

1) formuoja ginklų, ginklų priedėlių ir šaudmenų, jų dalių licencijavimo ir kontrolės srities politiką ir atlieka šių produktų licencijavimo ir kontrolės srities teisinio reguliavimo peržiūrą;

2) organizuoja ir koordinuoja viešojo saugumo reikmėms skirtų pramonės produktų testavimą vidaus reikalų ministro valdymo srities statutinėse įstaigose, prireikus dalyvauja Lietuvos kariuomenei testuojant naujus pramonės produktus ir technologijas;

3) nustato mokslinių tyrimų viešojo saugumo srityje poreikį;

4) rengia priemones, skatinančias mokslinius tyrimus, eksperimentinę plėtrą ir inovacinę veiklą viešojo saugumo srityje, koordinuoja jų įgyvendinimą;

5) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

5. Užsienio reikalų ministerija:

1) gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiančioms subjektams padeda užmegzti ryšius su tarptautiniais verslo subjektais;

2) įgyvendina priemones, skirtas pramonės produktų eksportui skatinti ir tiesioginėms užsienio investicijoms pritraukti;

3) teikia gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančioms, dalyvaujančioms formuojant ir ją įgyvendinančioms institucijoms pasiūlymus dėl dvišalio ir daugiašalio bendradarbiavimo bei santykių su užsienio partneriais plėtojimo gynybos ir saugumo pramonės plėtos srityje;

4) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

6. Gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančios ir dalyvaujančios formuojant institucijos pagal kompetenciją užtikrina Sąraše įvardytos ginkluotės, karinės technikos ir kitos įrangos bei technologijų vystymą.

6 straipsnis. Gynybos ir saugumo pramonės politiką įgyvendinančių institucijų ir įstaigų kompetencija

1. Valstybės technologijų ir inovacijų politiką įgyvendinanti institucija:

1) kaupia informaciją apie gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiančius subjektus ir jų veiklos galimybes ir prireikus teikia šią informaciją Vyriausybei, gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančioms, dalyvaujančioms formuojant ir įgyvendinančioms institucijoms ir įstaigoms, kitoms suinteresuotoms institucijoms;

2) įgyvendina priemones, skatinančias pramonės produktų eksportą;

3) skatindama gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiančių subjektų prisijungimą prie tarptautinių klasterių ir kitų technologijų plėtos vertės grandinių, teikia finansavimą ir kitas pagalbos priemones;

4) įgyvendina priemones, skatinančias inovatyvius viešuosius pirkimus ir ikiprekybinius pirkimus gynybos ir saugumo srityje;

5) teikia konsultacijas gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiančioms subjektams gynybos ir saugumo pramonės skatinimo klausimais;

6) įgyvendina priemones, skatinančias gynybos ir saugumo technologijų vystymą, gynybos ir saugumo pramonės plėtrą;

7) koordinuoja gynybos ir saugumo inovacijų srityje veikiančių valstybės įstaigų ir institucijų bendradarbiavimą;

8) įgyvendina priemones, skatinančias mokslinius tyrimus, eksperimentinę plėtrą ir inovacinę veiklą gynybos ir saugumo srityje, organizuoja renginius;

9) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

2. Krašto apsaugos ministro įgaliotos institucijos:

1) teikia informaciją (išskyrus įslaptintą) gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiantiems subjektams apie krašto apsaugos poreikius gynybos ir saugumo srityje bei Šiaurės Atlanto sutarties organizacijos (toliau – NATO) ir Europos Sąjungos gynybos ir saugumo srities tendencijas;

2) vykdo gynybos ir saugumo srities mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros, ikiprekybinius pirkimus ir inovatyvius viešuosius pirkimus;

3) bendradarbiauja su gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiančiais subjektais pramonės produktų ir technologijų testavimo srityje;

4) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

3. Nacionalinė plėtros įstaiga:

1) įgyvendina skatinamojo finansavimo veiklą gynybos ir saugumo pramonės srityje;

2) teikia dotacijas ir (ar) subsidijas, kuriomis prisidedama prie įgyvendinamų skatinamųjų finansinių priemonių gynybos ir saugumo srityje;

3) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

4. Gynybos ir saugumo pramonės politiką įgyvendinančios institucijos pagal kompetenciją užtikrina Sąraše įvardytos ginkluotės, karinės technikos ir kitos įrangos bei technologijų vystymą.

7 straipsnis. Gynybos ir saugumo pramonės taryba

1. Gynybos ir saugumo pramonės taryba (toliau – Taryba) yra nuolatinė kolegiali nepriklausoma visuomeniniais pagrindais veikianti patariamoji institucija, analizuojanti gynybos ir saugumo pramonės situaciją Lietuvoje ir teikianti gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančioms, dalyvaujančioms formuojant ir ją įgyvendinančioms institucijoms ir įstaigoms, gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiantiems subjektams pasiūlymus dėl gynybos ir saugumo pramonės plėtros ir skatinimo.

2. Taryba sudaroma iš gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiančių asociacijų, kurių nariai yra gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiantys subjektai, atstovų bei gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančių, dalyvaujančių formuojant ir ją įgyvendinančių institucijų ir įstaigų atstovų. Gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančios institucijos į Tarybą deleguoja viceministrus. Tarybos nariai turi būti nepriekaištingos reputacijos. Tarybos nariams taikomi tokie pat kaip ir valstybės tarnautojams Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme nustatyti kriterijai, kuriais remiantis asmuo negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos.

3. Tarybą sudaro, jos narių skaičių tvirtina, institucinę ir personalinę sudėtį nustato ir jos darbo reglamentą tvirtina Krašto apsaugos ministerija.

4. Tarybą ūkiškai ir techniškai aptarnauja Krašto apsaugos ministerija ar jos įgaliota institucija.

5. Taryba:

1) teikia gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančioms, dalyvaujančioms formuojant ir ją įgyvendinančioms institucijoms ir įstaigoms pasiūlymus dėl gynybos ir saugumo pramonės plėtros prioritetų, plėtros kryptų, siektinų rezultatų ir jų įgyvendinimo būdų;

2) savo iniciatyva ar gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančių institucijų prašymu svarsto su gynybos ir saugumo pramone susijusių įstatymų, kitų teisės aktų projektus, teikia išvadas ir rekomendacijas;

3) teikia gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančioms, dalyvaujančioms formuojant ir ją įgyvendinančioms institucijoms ir įstaigoms pasiūlymus dėl pramonės produktų eksporto skatinimo ir didinimo būdų bei priemonių;

4) teikia Krašto apsaugos ministerijai pasiūlymus dėl pramoninio bendradarbiavimo reglamentavimo tobulinimo;

5) bendradarbiauja, konsultuojasi ir keičiasi informacija su kompetentingomis Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių institucijomis gynybos ir saugumo pramonės plėtros klausimais;

6) vykdo kitas šiame įstatyme numatytas funkcijas.

6. Siekdamos įgyvendinti pasirinktus Tarybos pasiūlymus, gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančios ir dalyvaujančios formuojant ministerijos bendru įsakymu nustato šių pasiūlymų įgyvendinimo priemones ir šias priemones įtraukia į atitinkamo lygmens planavimo dokumentus.

7. Taryba, siekdama jai nustatytų veiklos tikslų, turi šias teises:

1) gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų bei kitų juridinių asmenų reikalingą informaciją Tarybos kompetencijai priskirtiems klausimams spręsti;

2) organizuoti pasitarimus, konferencijas ir kitus renginius.

III SKYRIUS PRAMONINIS BENDRADARBIAVIMAS

8 straipsnis. Pramoninio bendradarbiavimo taikymo sąlygos

1. Perkančiosios organizacijos, veikiančios gynybos ir saugumo srityje, ketindamos įsigyti karinę įrangą, turi teisę taikyti pramoninį bendradarbiavimą, kai yra šių sąlygų visuma:

1) ketinamos sudaryti sutarties vertė viršija 5 000 000 eurų be pridėtinės vertės mokesčio;

2) siekiama įsigyti karinę įrangą yra susijusi su ginkluote, karine technika ir kita įranga bei technologijomis, nurodytomis Sąraše;

3) dalis sutartinių įsipareigojimų, susijusių su karinės įrangos gyvavimo ciklu ar su ja susijusiomis paslaugomis, privalo būti vykdomi gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiančių fizinių, juridinių asmenų ar jų padalinių Lietuvos Respublikos teritorijoje vystant ginkluotę, karinę techniką ir kitą įrangą bei technologijas, svarbias prioritetiniams Lietuvos kariuomenės pajėgumams vystyti;

4) esminių nacionalinių saugumo interesų negalima užtikrinti netaikant pramoninio bendradarbiavimo;

5) pramoninio bendradarbiavimo vykdymas neturės neigiamo poveikio gaminių, kurie nėra skirti vien kariniams tikslams, konkurencijos sąlygoms Europos Sąjungos vidaus rinkoje;

6) perkančiosios organizacijos viešuosius pirkimus reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka atlikto rinkos tyrimo duomenimis, ketinama įsigyti karinę įrangą Lietuvos Respublikoje negaminama;

7) jeigu tai nėra pakartotinis pirkimas, kai vykdant ankstesnį pirkimą iš viso nebuvo gauta arba nebuvo gauta nė vieno tinkamo pasiūlymo ar paraiškos, arba pasiūlymuose buvo nurodytos perkančiajai organizacijai nepriimtinos kainos.

2. Pramoninis bendradarbiavimas netaikomas, kai pirkimas atliekamas vadovaujantis Viešųjų pirkimų, atliekamų gynybos ir saugumo srityje, įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nurodytomis išimtimis, 11 straipsniu arba 19 straipsnio 4 dalies 3 ir 4 punktais.

9 straipsnis. Sprendimo taikyti pramoninį bendradarbiavimą priėmimo tvarka

1. Perkančioji organizacija, ketindama taikyti pramoninį bendradarbiavimą, privalo preliminariai įvertinti, ar egzistuoja šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1–4, 6 ir 7 punktuose nurodytos sąlygos.

2. Perkančioji organizacija, vertindama šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkto sąlygą, ketinamos sudaryti sutarties vertę nustato vadovaudamasi Viešųjų pirkimų, atliekamų gynybos ir saugumo srityje, įstatymo nustatyta tvarka ir kriterijais.

3. Perkančioji organizacija, vertindama šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 2 punkto sąlygą, privalo vadovautis Sąrašu.

4. Perkančioji organizacija, vertindama šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktų sąlygas, privalo nurodyti ginkluotę, karinę techniką ir kitą įrangą ar technologijas, vystytinas Lietuvos Respublikos teritorijoje ir (arba) Lietuvos Respublikoje veikiančių fizinių, juridinių asmenų ar jų padalinių, ir pagrįsti, kodėl yra būtinas pramoninio bendradarbiavimo nustatymas, siekiant užtikrinti esminio nacionalinio saugumo intereso apsaugą, ir to negalima pasiekti kitomis, mažiau ribojančiomis priemonėmis.

5. Perkančioji organizacija, preliminariai įvertinusi, kad egzistuoja šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1–4, 6 ir 7 punktuose nurodytos sąlygos, kreipiasi į Krašto apsaugos ministeriją dėl sprendimo taikyti pramoninį bendradarbiavimą priėmimo ir krašto apsaugos ministro nustatyta tvarka pateikia preliminarų atitikties šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1–4, 6 ir 7 punktuose nurodytoms sąlygoms vertinimą.

6. Krašto apsaugos ministerija, gavusi perkančiosios organizacijos prašymą, įvertina perkančiosios organizacijos siūlomo pramoninio bendradarbiavimo atitiktį šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1–4, 6 ir 7 punktuose nurodytoms sąlygoms, taip pat Vyriausybės nustatyta tvarka atitiktį šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodytai sąlygai.

7. Krašto apsaugos ministerija, įsitikinusi, kad pramoninio bendradarbiavimo taikymas atitinka šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1–7 punktuose nurodytas sąlygas, nustato, kuri ginkluotė, karinė technika ir kita įranga bei technologijos, svarbios prioritetiniams Lietuvos kariuomenės pajėgumams vystyti, gali būti vystomos pramoninio bendradarbiavimo pagrindu, taip pat pramoninio bendradarbiavimo įsipareigojimų vertę procentais nuo karinės įrangos pirkimo–pardavimo sutarties vertės. Pramoninio bendradarbiavimo įsipareigojimų vertė nustatoma ne didesnė nei 30 procentų nuo karinės įrangos pirkimo–pardavimo sutarties vertės.

8. Krašto apsaugos ministerija, prieš priimdama sprendimą taikyti pramoninį bendradarbiavimą, privalo kreiptis į Ekonomikos ir inovacijų ministeriją ir į Užsienio reikalų ministeriją dėl pramoninio bendradarbiavimo įgyvendinimo galimybių įvertinimo, nurodydama šio straipsnio 7 dalyje nurodytas aplinkybes. Ekonomikos ir inovacijų ministerija ir Užsienio reikalų ministerija vertinimą dėl galimybių taikyti pramoninį bendradarbiavimą Krašto apsaugos ministerijai pateikia per 10 darbo dienų nuo Krašto apsaugos ministerijos kreipimosi.

9. Krašto apsaugos ministerija, atsižvelgdama į Ekonomikos ir inovacijų ministerijos ir Užsienio reikalų ministerijos vertinimą dėl galimybių taikyti pramoninį bendradarbiavimą, priima sprendimą dėl pramoninio bendradarbiavimo taikymo ir apie šį sprendimą informuoja perkančiąją organizaciją. Sprendime dėl pramoninio bendradarbiavimo taikymo nurodomos šio straipsnio 7 dalyje nurodytos aplinkybės.

10 straipsnis. Karinės įrangos įsigijimas ir pramoninio bendradarbiavimo taikymas

1. Perkančioji organizacija, pradėdama karinės įrangos pirkimo, dėl kurio priimtas sprendimas taikyti pramoninį bendradarbiavimą, procedūras, prie karinės įrangos pirkimo dokumentų prideda šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalyje nurodytą Krašto apsaugos ministerijos sprendimą.

2. Karinės įrangos pirkimai, dėl kurių priimtas sprendimas taikyti pramoninį bendradarbiavimą, perkančiosios organizacijos atliekami, ataskaitos teikiamos, priežiūra vykdoma ir ginčai nagrinėjami *mutatis mutandis* taikant Viešųjų pirkimų, atliekamų gynybos ir saugumo srityje, įstatyme supaprastintiems pirkimams taikytinas nuostatas.

3. Perkančiosios organizacijos, siekiančios taikyti pramoninį bendradarbiavimą, privalo inicijuoti tiekėjų, jo subtiekių, gamintojų, pasitelkiamų kitų ūkio subjektų bei juos kontroliuojančių asmenų atitikties nacionalinio saugumo interesams patikrą. Pramoninis bendradarbiavimas gali būti vykdomas tik su tais asmenimis, dėl kurių Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo nustatyta tvarka yra priimtas sprendimas, kad asmenys atitinka nacionalinio saugumo interesus.

4. Pasiūlymą pateikęs dalyvis pramoninio bendradarbiavimo sutartį pasirašo su Krašto apsaugos ministerija arba jos įgaliota institucija ir Ekonomikos ir inovacijų ministerija arba jos įgaliota institucija iki karinės įrangos pirkimo–pardavimo sutarties pasirašymo. Jeigu pirkimo–pardavimo sutartis ketinama sudaryti su Lietuvos Respublikoje registruotu tiekėju, kuris Lietuvos

Respublikoje atstovauja gamintojui, išsigyjamą karinę įrangą gaminančiam užsienio valstybėje, pramoninio bendradarbiavimo sutartis pasirašoma ir su atstovaujamu gamintoju.

5. Pramoninio bendradarbiavimo sutartyje privalo būti nurodyta:

1) ginkluotė, karinė technika ar kita įranga bei technologijos, svarbios prioritetiniams Lietuvos kariuomenės pajėgumams vystyti;

2) pramoninio bendradarbiavimo įsipareigojimų vertė procentais nuo pirkimo–pardavimo sutarties vertės;

3) šio straipsnio 7 dalyje nurodytos pramoninio bendradarbiavimo priemonės;

4) šio straipsnio 6 dalyje nurodyti pramoninio bendradarbiavimo priemonių įverčiai;

5) šio straipsnio 7 dalyje nurodytų pramoninio bendradarbiavimo priemonių išankstinio suderinimo ir šių priemonių įvykdymo įskaitymo tvarka, nustatoma atsižvelgiant į 6 dalyje numatytą Vyriausybės tvirtinamą pramoninio bendradarbiavimo vykdymo tvarką;

6) įsipareigojimų įvykdymo terminai;

7) atsakomybė už įsipareigojimų nevykdymą;

8) sutarties įvykdymo užtikrinimas;

9) sutarties nutraukimo tvarka;

10) sutarties galiojimas.

6. Vyriausybė nustato pramoninio bendradarbiavimo vykdymo tvarką, pramoninio bendradarbiavimo priemonių svarbos šio straipsnio 5 dalies 1 punkte nurodytos ginkluotės, karinės technikos ar kitos įrangos bei technologijų srities vystymui įverčius ir standartines pramoninio bendradarbiavimo sutarties sąlygas.

7. Tiekėjas ar gamintojas pramoninio bendradarbiavimo sutartį, vadovaudamasis Vyriausybės patvirtinta pramoninio bendradarbiavimo vykdymo tvarka, pasirenka įgyvendinti viena ar keliomis iš šių priemonių:

1) investuoti į Lietuvos gynybos ir saugumo pramonę Investicijų įstatymo ir kitų investavimą reguliuojančių teisės aktų nustatyta tvarka;

2) perduoti technologijas ar kartu su Lietuvos mokslo ir studijų institucijomis ir (ar) įmonėmis vykdyti mokslinius tyrimus, eksperimentinę plėtrą ar inovacinę veiklą;

3) įsigyti prekes ar paslaugas iš Lietuvos mokslo ir studijų institucijų ir (ar) įmonių;

4) teikti Lietuvos mokslo ir studijų institucijoms ir (ar) įmonėms konsultacijas karinės įrangos gamybos, technologijų ar inovacijų srityse;

5) sudaryti sąlygas Lietuvos mokslo ir studijų institucijoms ir (ar) įmonėms naudotis tiekėjo ar gamintojo gamybos, tyrimų ar testavimo infrastruktūra.

8. Pramoninio bendradarbiavimo sutartyje numatyti įsipareigojimai laikomi įvykdytais, kai pramoninio bendradarbiavimo priemonių, įskaitytų šio straipsnio 5 dalies 5 punkte nurodyta tvarka pagal pramoninio bendradarbiavimo priemonių įverčius, suma prilygsta pramoninio bendradarbiavimo įsipareigojimų vertei.

11 straipsnis. Pramoninio bendradarbiavimo poveikio vertinimas

1. Krašto apsaugos ministerija kasmet ne vėliau kaip iki gegužės 2 d. pristato Tarybai informaciją apie praėjusiais kalendoriniais metais taikytą pramoninį bendradarbiavimą, pramoninio bendradarbiavimo sutarčių įgyvendinimą ir rezultatus.

2. Taryba, atsižvelgdama į šio straipsnio 1 dalyje teikiamą informaciją, teikia pasiūlymus gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančioms ir dalyvaujančioms formuojant institucijoms dėl pramoninio bendradarbiavimo taikymo galimybių, reglamentavimo tobulinimo.

IV SKYRIUS

GYNYBOS IR SAUGUMO PRAMONĖS SKATINIMAS, GYNYBOS IR SAUGUMO TECHNOLOGIJŲ VYSTYMO, INOVACINĖS VEIKLOS FINANSAVIMAS

12 straipsnis. Gynybos ir saugumo pramonės skatinimas

1. Gynybos ir saugumo pramonės produktų eksportas skatinamas tarptautinėse gynybos ir saugumo parodose ir renginiuose demonstruojant pramonės produktus, paslaugas, technologijas ir inovacijas, užsienio valstybėse organizuojant gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiančių subjektų verslo misijas, taip pat per tarptautinį bendradarbiavimą, investicijų pritraukimą ir taikant kitas finansines ir nefinansines skatinimo priemones.

2. Gynybos ir saugumo pramonės produktų eksporto skatinimo priemonės įgyvendina gynybos ir saugumo pramonės politiką formuojančios, dalyvaujančios formuojant ir ją įgyvendinančios institucijos ir įstaigos, suderinusios šias priemones su Krašto apsaugos ministerija. Siūlymus dėl gynybos ir saugumo pramonės produktų eksporto skatinimo priemonių šioms institucijoms ir įstaigoms teikia Taryba.

13 straipsnis. Gynybos ir saugumo technologijų vystymo ir inovacinės veiklos finansavimas

1. Gynybos ir saugumo technologijų vystymas ir (ar) inovacinė veikla gynybos ir saugumo pramonės srityje, be kituose teisės aktuose nustatytų priemonių, finansuojami pagal:

- 1) valstybės užsakymus gynybos ir saugumo technologijoms vystyti;
- 2) konkursines gynybos ir (ar) saugumo technologijų programas;
- 3) technologinių iššūkių konkursus gynybos ir saugumo srityje;
- 4) Europos Sąjungos ir (ar) NATO finansuojamas programas;
- 5) tarpvalstybinius susitarimus.

2. Valstybės užsakymus esminiams nacionalinio saugumo interesams užtikrinti reikalingoms gynybos ir saugumo technologijoms vystyti inicijuoja Krašto apsaugos ministerija, vadovaudamasi Sąrašu. Gynybos ir saugumo technologijas pagal valstybės užsakymus vysto viešojo konkurso būdu atrinkti gynybos ir saugumo pramonės srityje veikiantys subjektai. Valstybės užsakymai gynybos ir saugumo technologijoms vystyti apima fundamentinių tyrimų, taikomųjų mokslinių tyrimų, eksperimentinės plėtros, inovacinės veiklos vykdymą ir (ar) bandomosios partijos išsigijimą. Valstybės užsakymų inicijavimo ir vykdymo sąlygas bei tvarką tvirtina krašto apsaugos ministras.

3. Konkursines gynybos ir saugumo technologijų programas inicijuoja ir konkursinių gynybos ir saugumo technologijų programų sąlygas ir vykdymo tvarką pagal kompetenciją tvirtina programą inicijavusi Krašto apsaugos ministerija ir (arba), suderinusios su Krašto apsaugos ministerija, programą iniciavusi (-ios) Ekonomikos ir inovacijų ministerija ir (arba) Vidaus reikalų ministerija. Ūkio subjektai arba ūkio subjektai kartu su mokslo ir studijų institucijomis konkuruoja dėl finansavimo, teikiamo pagal konkursinę gynybos ir saugumo technologijų programą, teikdami paraiškas, kurios vertinamos pagal jų atitiktį konkrečios konkursinės gynybos ir saugumo technologijų programos tikslams, aktualumo, pareiškėjų ir (arba) vykdytojų kompetencijos, projektų kokybės ir kitiems atitinkamoje konkursinėje gynybos ir saugumo technologijų programoje nustatytiems kriterijams. Konkursinę gynybos ir saugumo technologijų programą įgyvendina valstybės technologijų ir inovacijų politiką įgyvendinanti institucija ir (arba) krašto apsaugos ministro ar vidaus reikalų ministro įgaliotos institucijos. Su konkursinių gynybos ir saugumo technologijų programų įgyvendinimu susijusios veiklos sritys finansuojamos iš lėšų, kurias šioms programoms finansuoti skiria suinteresuotos ministerijos, fondai, mokslo ir studijų institucijos, ūkio subjektai.

4. Technologinių iššūkių konkursus gynybos ir saugumo srityje inicijuoja ir technologinių iššūkių konkurso sąlygas ir vykdymo tvarką pagal vykdomos veiklos sritis tvirtina Krašto apsaugos ministerija ir (arba), suderinusios su Krašto apsaugos ministerija, Ekonomikos ir inovacijų ministerija ir (arba) Vidaus reikalų ministerija. Fiziniai asmenys, ūkio subjektai arba mokslo ir studijų institucijos konkuruoja dėl premijos, sprenddami technologinį iššūkį. Technologinius iššūkius įgyvendina valstybės technologijų ir inovacijų politiką įgyvendinanti institucija ir krašto apsaugos ministro įgaliotos institucijos, įgyvendinančios gynybos ir saugumo pramonės politiką, vidaus reikalų ministro įgaliotos institucijos.

5. Gynybos ir saugumo technologijų vystymas finansuojamas iš valstybės biudžeto, Europos Sąjungos ir NATO fondų ir kitų teisėtų lėšų šaltinių. Europos gynybos fondo finansuojamų gynybos

ir saugumo technologijų vystymo kofinansavimas valstybės biudžeto lėšomis vykdomas krašto apsaugos ministro nustatyta tvarka.

6. Šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais skiriamas finansavimas turi atitikti valstybės pagalbą reguliuojančių teisės aktų reikalavimus.

V SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

14 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2024 m. liepos 1 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliotos institucijos iki 2024 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas